

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **WERTHEIM, spol. s r.o.**
sídlem Švihovská 264/1, Praha 4

zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2020, č. j. 414/2020-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho odvolání jako opožděného proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen "správní orgán I. stupně") ze dne 13. 10. 2015, č. j. MHMP 1785885/215/Han, kterým byla žalobci uložena pokuta 5 000,- Kč za správní delikt

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

2. Ze správního spisu vyplývá, že dne 13. 10. 2015 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně o správním dopravním deliktu žalobce. Součástí spisu je doručenka adresovaná do datové schránky zmocněnce žalobce, společnosti FLEET Control s. r. o. Z doručky datové zprávy ve správním spise není zřejmé, zda a co bylo doručováno, doručka však obsahuje identifikaci účastníka řízení – žalobce a správního řízení s uvedením sp. zn. i č.j., které je identické s č. j. rozhodnutí správního orgánu I. st. o vině a trestu žalobce. Dle doručky správní orgán I. st. dne 13. 10. 2015 odeslal zmocněnci žalobce datovou zprávu ve věci posuzované nyní soudem. Dne 30. 11. 2015 zmocněnec žalobce podal odvolání do „neoznámeného rozhodnutí“ s námitkou, že rozhodnutí nebylo doručeno zmocněnci žalobce, o existenci rozhodnutí se zmocněnec dozvěděl až dne 30. 11. 2015 od žalobce. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce pro opožděnost, neboť bylo podáno po lhůtě k podání odvolání. Žalovaný uvedl, že *rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno zmocněnci prostřednictvím veřejné datové sítě dne 13. 10. 2015.... z doručky napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně nezaškrtl příznak „do vlastních rukou“, přičemž není zřejmé, jaká oprávněná osoba se do datové schránky zmocněnce přihlásila v daný moment, kdy byla písemnost doručena. Odvolací správní orgán dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018, č. j. 10 As 206/2018, cit. „Smyslem zákona o elektronických úkonech je tedy při doručování prostřednictvím datových schránek rozlišovat pouze „běžné“ doručení od doručení „do vlastních rukou adresáta“, bez ohledu na to, zda se jedná o písemnost, která je doručována v obálce s modrým pruhem, nebo pruhem červeným. NSS proto souhlasí se stěžovatelem, že rovněž při doručování datovou schránkou se tedy uplatní § 19 odst. 4 ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu v rozhodném znění, podle kterého se meritorní správní rozhodnutí doručují „do vlastních rukou“. Správní orgány jsou v takovém případě povinny označit datovou zprávu příznakem „do vlastních rukou“. Odvolací správní orgán dále konstatuje, že v případě, že by se v daný moment dne 13. 10. 2015 nepřihlásila do datové schránky oprávněná osoba, napadené rozhodnutí v ní setrvalo nadále. Oprávněná osoba měla tedy lhůtu 10 dní pro seznámení se s písemností, uložené v datové schránce zmocněnce. Z uvedeného plyne, že napadené rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci tzv. fikcí až dne 23. 10. 2015 do datové schránky. Od následujícího dne pak začala běžet patnáctidenní lhůta k podání odvolání, jejíž konec připadl na den 9. 11. 2015. Poté, dne 10. 11. 2015 nabylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně právní moci, neboť odvolání bylo podáno až dne 7. 12. 2015. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem po marném uplynutí lhůty pro podání odvolání nabylo uvedené rozhodnutí dne 10. 11. 2015 právní moci. Odvolacímu správnímu orgánu nezbyvá než konstatovat, že předmětné odvolání bylo podáno opožděně.*
3. Vzhledem k výkladu žalovaného ohledně okamžiku doručení je v dané věci spor výhradně o tom, zda správní orgán I. stupně doručil žalobci správní rozhodnutí, neboť žalobce i nadále v žalobě tvrdí, že odvolání bylo podáno včas, neboť *rozhodnutí správního orgánu prvního stupně mu doručeno nebylo. Zástupci žalobce totiž do jeho datové schránky žádná datová zpráva, obsahující rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nepřišla. Žalobce navrhuje, aby byl proveden důkaz originálem ZFO souboru z datové schránky správního orgánu prvního stupně. Žalobce zastává názor, že tímto bude prokázáno, že správní orgán ve skutečnosti možná zástupci žalobce vskutku nějakou datovou zprávu zaslal, avšak přílohou této datové zprávy byl zcela odlišný soubor. Žalobci není zřejmé, proč*

tuto situaci nevyjasnil už žalovaný, pokud shledal rozpor mezi tvrzením žalobce obsaženým v odvolání (tj. že mu rozhodnutí doručeno nebylo) a svými zjištěními.

4. Z tvrzení žaloby soud dovozuje, že žalobce nepopírá, že jeho zmocněnci byla v rámci předmětného řízení o správním deliktu doručena datová zpráva správního orgánu I. stupně, která obsahovala přílohu, avšak přílohou nebylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně o správním deliktu žalobce. Relativizující formulace žaloby o doručení čehokoliv : *možná zástupci žalobce vskutku nějakou datovou zprávu zaslal*, je překvapivá. Pokud žalobce požaduje po správním orgánu, aby po 5 letech předložil ZFO souboru z DS, lze očekávat, že shodný požadavek aplikuje i na sebe, tedy sdělí, co bylo přílohou předmětné datové zprávy do DS žalobce (*avšak přílohou této datové zprávy byl zcela odlišný soubor.*). Zejména je však překvapivé, že takto žalobce netvrdil již v podaném odvolání, kdy se pouze omezil na tvrzení, že mu nebylo doručeno rozhodnutí.
5. Soud vyzval žalovaného k předložení doručanky, ze které bude patrné, zda byl žalobci doručen datový soubor v příloze datové zprávy. Z nově předložené doručanky je patrné, že správní orgán I. st. předmětnou datovou zprávou zaslal zmocněnci žalobce také přílohu. Žalobce tak obdržel od správního orgánu I. st. nějaký soubor, jehož obsah žalobce sporuje. Zároveň je prokázáno, že datová zpráva obsahovala identifikaci řízení, žalobci tak bylo zřejmé, v jakém řízení mu správní orgán doručuje. Zmocněnci účastníka bylo doručeno podání správního orgánu v konkrétním řízení o správním deliktu, a přesto zmocněnec nesdělil správnímu orgánu, že datová zpráva neobsahuje přílohu (tedy nic) nebo že příloha se nevztahuje k danému řízení. A takto neučiní ani poté, co se údajně od zmocnitele (účastníka správního řízení - žalobce) dozví, že již bylo správním orgánem rozhodnuto a tedy že přílohou zřejmě mělo být rozhodnutí správního orgánu. Taková pasivita je zarážející a zásadně zpochybňuje věrohodnost tvrzení žalobce. Zejména pokud je zmocněnec žalobce profesionálním zmocněncem v řízeních o dopravních přestupcích, natož pokud pro jeho zastupování účastníků je charakteristická strategie vynucování marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí nebo vytváření jiných procesních pastí (např. NSS č. j. 9 As 251/2020 – 33 a tam uvedená judikatura). Postup zmocněnce žalobce byl natolik nestandardní a vzhledem k osobě zmocněnce ve svém důsledku typicky obstrukční, že soud zamítl návrh žalobce na provedení důkazu originálem ZFO souboru z DS, neboť doručenkou je prokázáno, že zmocněnci žalobce byl správním orgánem doručen datový soubor v řádně identifikovatelném řízení o správním deliktu. Pasivita tvrzení rozhodných okolností se zřetelem k výše uvedené judikaturou setrvale konstatované obstrukční strategii zmocněnce prokazuje, že doručenou přílohou do datové schránky zmocněnce žalobce bylo rozhodnutí správního orgánu I. st., které správní orgán také hodlal žalobci doručit.
6. Jelikož se žalobce v odvolání omezil pouze na tvrzení, že mu rozhodnutí správního orgánu I. st. nebylo doručeno, tedy netvrdil, že mu byl doručen jiný soubor, resp. správní akt, žalovaný omezil své úvahy v rozsahu odvolací námítky, že dle doručanky bylo žalobci doručeno řádně. Není na správním orgánu, aby namísto účastníka domýšlel veškeré možné varianty námitek. Žalobce tvrdil, že mu nebylo doručeno, přestože z obsahu správního spisu vyplýval opak, proto se žalovaný opřel o nijak odvolatelem konkrétně nezpochybňovaný obsah správního spisu – zde doručanky datové zprávy.

7. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobní námitku důvodnou, žalobci bylo rozhodnutí správního orgánu I. st. řádně doručeno, odvolání tak bylo podáno po zákonné odvolací lhůtě, proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
8. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 26. 10. 2022

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

